

eller andet med regeringen og ikke er i stand til at tage egne positioner på et område, som man ellers synes er så vigtigt.

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kristensen: Hvor længe vil fru Pia Kristensens tålmodighed strække? Er det noget med, at hvis nu ministeren kommer med noget i oktober og vi har det gennemført inden jul, så er det godt nok? Hvad nu, hvis det varer længere? Hvad nu, hvis den der undersøgelse trækker ud? Hvor længe vil fru Pia Kristensen lade det her område sejle?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jamen det kan jeg jo svare ganske kort på. Jeg håber selvfølgelig, man kan finde en løsning, der er til fordel for de handicappede og for deres hjælpere, og jeg synes, vi i første omgang skal forpligte kommunerne til at leve op til den vejledning, hvoraf det fremgår, at ansættelse af hjælpere normalt bør ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemme-hjælpere m.v. Det synes jeg må være det første, man kan gøre.

Nu snakker vi meget om detailregulering. Der er faktisk nogle af de partier, der står bag det her forslag, som er meget modstandere af, at vi detailregulerer, og som mener, at kommunerne faktisk godt kan gøre det bedre, inden vi begynder at detailregulere fra Folketingets side. Og med hensyn til indholdet står jeg ved, at de handicappede har meget, meget stor glæde af den her ordning, og handicapbørnehjælpere yder en kæmpe menneskelig indsats.

Så jeg synes, det er værdt at understrege, at det er en vigtig ordning, som vi ønsker bevaret, og vi ser frem til det forslag, der kommer fra ministeren til efteråret, med hensyn til, om vi kan få strammet op på området.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning)

Pernille Frahm (SF):

Der er jo ikke meget, der tyder på, at kommunerne uden videre vil leve op til den pligt. Det er jo ikke, fordi menneskene i kommunerne er ondere mennesker end os, der sidder herinde. Det er jo, fordi de står med en økonomisk realitet, som gør, at de har meget svært ved at leve op til det. Der har fru Pia Kristensens parti også et ansvar for at have lagt dem i en økonomisk spændetrøje, som gør, at det er så svært.

Jeg vil spørge til de 100 mio. kr.: Hvis vi nu ikke får dem på anden måde, vil fru Pia Kristen-

sen så kræve dem sat på finansloven her til efteråret?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu er 100 mio. kr. ret mange penge, og de kan jo ikke dækkes ind af en satspulje. Vi må være realistiske og sige, at så mange penge er der ikke. Socialdemokraterne har faktisk fremsat mange beslutnings- og lovforslag, hvor der allerede er beslået midler fra satspuljen, så det er finanslovstof. Vi går selvfølgelig ud fra, at det igen er Dansk Folkeparti, der skal forhandle finanslov med regeringen, men de forhandlinger er jo ikke startet endnu. Derfor kan jeg ikke stå og øremærke 100 mio. kr. til det og sige, at det er det, vi vil. Vi må se, hvordan de forhandlinger kommer til at gå.

Så vil jeg, ligesom fru Pernille Frahm, sige, at det tyder på, at kommunerne ikke lever op til deres forpligtelser og ikke retter sig efter vejledningen, men nu får kommunerne det så at vide, netop ved at vi har det her forslag til behandling i dag, og så kan vi håbe, at de vågner op.

Jeg ser også et gode i, at vi har fået handicapråd i alle landets kommuner. Og jeg synes, at handicaprådene virkelig skal på banen i den her sammenhæng og sætte fokus på området, gå til kommunalbestyrelserne og sige: Vi ønsker, at I sikrer bedre lønforhold for de ansatte i den her sektor.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Der er simpelt et eller andet, som jeg ikke kan få til at hænge sammen.

Først bruger fru Pia Kristensen halvdelen af sin tale på, hvor uundværlige hjælperne er for de personer, der har et handicap. Derefter bruger hun anden halvdel af sin tale på at fortælle om, hvilket godt arbejde hjælperne gør, men at de bliver aflønnet miserabelt og har utrolig dårlige vilkår. Konklusionen efter denne lange opremsning er: Derfor støtter Dansk Folkeparti ikke forslaget om at forbedre vilkårene for personer med handicap og hjælpere. Det hænger ikke sammen.

Det hænger jo ikke sammen, når man på den ene side anerkender og erkender den krisesituation, vi står i, og som gør, at der er behov for her og nu at række en hånd ud til de folk, der simpelt hen ikke kan få nogen hjælp og derfor ikke kan leve et liv, og på den anden side ikke vil være med til at løse problemet.